

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Beneficiorum Ecclesiasticorum Natvra, Erectione, Qualitatibvs Ad Ea
Obtinenda Requisitis ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

176. Sub qua forma impetrandi à sede Apostolica parochialis vacans ob
non servatam formam in ejus provisione præscriptam servari à Tridentino.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74477](#)

Quæstio 176. Sub qua formula impetretur à séde Apostolica parochialis vacans, ob non servatam formam in ejus provisione prescriptam servari à Trid. & Pio V.

Respondeo: Etsi non prohibeatur, quin & consultius forte sit; non tamen opus est in supplicatione Papæ porrigidè exprimere distinctè ac præcisè causam, propter quam, vel in quo forma dicta servata non fuerit, sed sufficit Pontificem in genere intellexisse istius formæ non observantiam, ut usus Datariæ habet. Corrad. loc. cit. quin etiam n. 28. exhibet istiusmodi supplicia formulare. Requiritur tamen postmodum coram judice Executore verificare defectum prædicta formæ, qui primo & ad amissum erit verificandus per impetrantem. Corrad. cit. num. 28. citans pro hac re decis. plures rotæ. Anchæ. conf. 254. n. 3. Innoc. in c. super his. de accus. &c. alios cit. à Paris. de refgn. l. II. q. 14. num. 9.

Quæstio 177. Num Ecclesiæ parochiali non unita constitui possit Parochus amovibilititer?

Respondeo negativè, etiam non obstante consuetudine quæcumque contraria. Corrad. l. 3. c. 9. n. 39. citans Gonz. gl. 5. §. 6. n. 60. & ab hoc relatam S. Congreg. declarationem ad cit. c. 18. Trid. sess. 24. ubi lic declaratum fuit in præsentatione communictatis alicujus, elegantis consuetudinem amovendi Rectorem; testaturq; ipse Corrad. n. 41. à Cardinal. conc. Trid. interpretibus sic responsum Cardinali Caraffæ Atchi Episc. Neapolit. 11. Aug. 1618. ut in parochiali Ecclesia S. Petri & Pauli nationis Græcorum ab ejusdem nationis hominibus nominetur parochus ad eorum numerum amovibilis, nullatenus ab Amplitudine Vestra illustriss. est permittendum, &c. Quin etiam videatur id verum, non obstante fundatione fundatoris laici sic statuens; Nam in hoc, quod fundator non possit constitueri, ut Rector præsentetur amovibilis ad nutum Patroni, teste Gonz. loc. cit. n. 6. inclinavit Rota in una Toletana juris nominandi, de 29. Novembr. 1585. coram Blancheto; in parochialibus enim Ecclesiæ difficile admitti consuevit (vel etiam, ut ait Corrad. l. 3. c. 1. n. 1. non debet admitti) manualitas; èd quod sicut matrimonium carnale ad tempus non contrahitur, ita nec spirituale. Corrad. loc. cit. n. 36. & 39. Nihilominus eti si de jure communii status beneficij curati sit status perpetuitatis, non manualitatis; ut Aegid. decif. 203. Abb. in c. constitutus. de elect. n. 2. apud Corr. n. 41. posse tamen hunc statu mutari 40. annis complectis cum possessione, & statu manualitatis, insinuat Corrad. ibid. citans c. cum de beneficio. de prob. in 6. Franc. Gemin. prob. ibidem. Porro qualiter parochia unita Monasterio, Collegio, alterius beneficio provideri possint per Vicarios non perpetuos, vide supra c. 2. q. 26 item C. de Luc. ad Trid. d. 9. n. 1.

Quæstio 178. Num parochialis vacans, donec de illius Rectore provideatur, hodieum adhuc possit interim ab Ordinario alicui dari in Commendam, nempe usque ad 6. mensis, juxta c. nemo deinceps. de elect. in 6. c. commissa. eod. tit. & c. quanto de divortio, in quibus duobus posterioribus cap. dicuntur, quod Episcopus non possit commen-

dam talem factam ad 6. mensis prorogare iterum ad alios 6. menses, ne inde fiat fraus?

Respondeo negativè: supra dicta enim iura hodieum correcta sunt per Trid. ut ipsa S. Congregatio declaravit his verbis: commendæ, que ad 6. mensis in Ecclesiæ curatis fieri poterant ab Ordinariis juxta c. nemo. de elect. in 6. amplius post Trid. locum non habent, cum debeat in iis deputari Vicarius ad formam c. 18. sess. 24. Corr. l. 3. c. 3. n. 20. Garc. p. 4. c. 4. n. 15. quin & specialiter non poterit Parochialis dari in commendam illi, qui per examen magis idoneus judicatus fuerit & electus; interim, dum is bullas à Papa obtineat, uti nec is confitui potest tantisper in ea Vicarius; siquidem habitâ notitiâ vacantis Parochiæ mox debet in ea constitui Vicarius, adeoque non exspectandum tempus, quo dignior nominetur isti Ecclesiæ præficiendus. Garc. p. 9. c. 2. n. 21. & 22. citans pro hoc declarationem apertam Cardinal. de anno 1593. ad Episcop. Placent. quam se in forma authentica vidisse testatur.

Quæstio 179. Quæ sit forma provisioris Ecclesiæ parochialium non unitarum monasterio, Collegio, &c.

Respondeo, hanc formam fuse præscribi à Trident. sess. 24. c. 18. quam dein ampliavit, seu magis declaravit Pius V. const. 47. sub decreto annuali provisioris, ubi dicta forma servata non est. Hujus formæ compendiosam expositionem & elucidationem dat C. de Luc. de Paroch. d. 37. per totum, qui eam amicorum suorum alicui proviso de Episcopatu instructionis loco submisit, dictorumque ibi breve compendium repetit ad Trid. d. 32. n. 2. his ferè verbis: Forma igitur est, ut secundâ vacatione in quounque demum mense five Papali & reservato, five Ordinario nullâ habiti temporis distinctione, vel etiam ratione præsentis; vel non præsentis; realis vel personalis affectionis alicujus Apostolicæ illico Ordinarius aut ejus Vicarius generalis Vicarium provisionalem, qui sacramenta ministrer, aliisque functiones parochiales peragat, donec provisio sequatur, cum honesta congrua constitutat. Dein quando Episcopo opportunum videbitur infra 6. vel respectivè 4. mensis concursum indicat mediante affixo in Ecclesia parochiali, aliisque locis consuetis desuper edicto, in quo statuto termino decem dierum (aut plurimum, modò non excedatur terminus dierum 20. prohibetur enim Episcopus in constit. Pii V. terminum ultra alios 10. dies prorogare) invitentur pro certo loco, die, horâ concurrere volentes ad subendum examen coram Ordinario aut ejus Vicario, ab Examinatoribus synodalibus, hoc est, in ultima diœcesana synodo (intellige verâ & formalis, quæ est Congregatio legitima, quam facit Episcopus cum Clericis sibi subjectis in sua diœcesi, ad tractandum de his, quæ cura parochiali incumbunt, & spectant ad reformationem, & bonum regimen Episcopatus. Henr. Bottæus de synodo Episc. p. 1. n. 3. & 5. apud Garc. p. 9. c. 2. n. 6. non verò ea, quæ forte ad hunc solum effectum nominandi Examinateores synodales fuisset congregata. Garc. ibid. n. 68.) ad hoc deputatis (ex quorum numero ad examinandum pro concursu ab Episcopo feligi & designari non possunt pauciores quam tres) absque mixtura seu interventu aliorum non synodalium, hoc est, una examinantium ferentiumque votum deci-